

# MRTEV HODIM PO POTEH ŽIVIH

Ivan Minatti

V otrplih rokah  
prenašam srce,  
trudno, mrtvo srce.

Bilo je — o, kdaj že? —  
vznemirjeno pilo  
bleščavo juter,  
hrepnelo za pticami,  
pričakovalo z večeri  
mlado, živo srce — o, kdaj že?—  
zdaj kepa  
strjene, črne krvi.

Kje naj te iščem  
burni, žgoči utrip,  
oživljajoč zemljo, nebo, ljudi?  
Tihe so trave,  
povesile ptice peruti — o, kdaj že!—  
grob kriči v prsih ljudem...

Kje naj te iščem?

Ali samo še  
v otroških očeh?

Mrtev hodim po poteh živih.  
V otrplih rokah  
prenašam srce  
in prisluškujem  
odmevu poslednjega utripa.